

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Bc. Ľ.**, bytom P., v zast. *JUDr. J., advokát, H.*, proti žalovanému: **Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove**, so sídlom Námestie A. Bernoláka č. 381/4, Námestovo, v zast. *JUDr. K.*, advokátka, ul. M. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vedúceho služobného úradu č. A/2007/079859-OSÚ zo dňa 29. novembra 2007, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/9/2008-177 zo dňa 22. decembra 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/9/2008-177 zo dňa 22. decembra 2008, **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením návrh žalobkyne zo dňa 4. februára 2008 v spojení s podaním zo dňa 6. februára 2008 na prerušenie konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod. sp. zn. 21S/9/2008 zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd poukázal na to, že žalobkyňa žiadala v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) o prerušenie konania a to až do právoplatného skončenia konania vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/96/2007, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým bol skončený štátnozamestnanecký pomer s Ing. P. V prípade úspechu v tomto konaní bude Ing.

P. naďalej štátnym zamestnancom a Vedúcim služobného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, a teda jedinou oprávnenou osobou platne skončiť so žalobkyňou štátnozamestnanecký pomer. Krajský súd má za to, že prebiehajúce konanie nie je dôvodné prerušovať za účelom vyčkania právoplatného skončenia konania vedenom pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 21S/96/2007, vzhľadom na to, že dôvody, ktoré sú dôvodmi na prerušenie konania je súd oprávnený riešiť v rámci riešenia prejudiciálnych otázok. Uviedol, že za otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, tak ako to predpokladá ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., možno považovať takú otázku, ktorá môže relevantným spôsobom ovplyvniť konanie, resp. výsledok konania, ktoré ma byť prerušené. V danom prípade je predmetom konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/96/2007 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, na základe ktorého bol s Ing. P. skončený jeho štátnozamestnanecký pomer. Krajský súd má za to, že v rámci prebiehajúceho konania je možné prejudiciálnym spôsobom riešiť otázku v tomto prebiehajúcom konaní a nevzniká potreba prerušenia konania za účelom vyčkania právoplatného skončenia rozhodnutia vo veci sp. zn. 21S/96/2007.

Proti uzneseniu krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo svojom odvolaní uvádza, že právny názor súdu, že túto predbežnú otázku si súd, môže posúdiť sám, je správny, ale v prípade ak by si súd túto predbežnú otázku posúdil odlišne ako súd v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/9/2008, išlo by o dôvod na povolenie obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.. Je preto podľa názoru žalobkyne účelné a hospodárne vyčkať na skončenie konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/96/2007. Dôvodnosť svojho návrhu na prerušenie konania žalobkyňa odvodzuje od záujmu na jednotnosti rozhodovania súdov, ktoré má viesť k tomu, že ak súd zistí, že o predbežnej otázke prebieha iné konanie, má toto konanie prerušiť, vyčkať na rozhodnutie v inom konaní a z tohto rozhodnutia vychádzať pri svojom rozhodnutí.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý považuje napadnuté rozhodnutie za správne a stotožňuje sa s dôvodmi napadnutého uznesenia. Taktiež trvá na svojom písomnom vyjadrení, že nesúhlasí s prerušením konania z dôvodov uvádzaných žalobkyňou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa ust. § 135 ods. 1, 2 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 109 ods. 1 písm. b/). Súd je tiež viazaný rozhodnutiami ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania¹⁴); súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní. Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Po preskúmaní spisového materiálu sa Najvyšší súd Slovenskej republiky plne stotožnil s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a považuje ich za správne. Zároveň na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje na to, že ust. § 135 ods. 1 O.s.p. taxatívne vymedzuje prípady, ktoré súd nemôže v konaní riešiť ako otázky predbežné. Vyriešenie otázky, ktorá je podľa žalobkyne dôvodom návrhu na prerušenie konania, môže súd riešiť v rámci riešenia prejudiciálnych otázok. Z dikcie ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nevyplýva povinnosť súdu konanie prerušiť. V prípade prerušenia konania, by však súd skúmal, o.i. aj to, či by takéto prerušenie konania

bolo hospodárne. Hospodárnosť konania sa posudzuje nielen z finančného, ale i časového hľadiska, preto by v danom prípade nebolo v súlade s princípom procesnej hospodárnosti, keď by súd konanie prerušil.

Žalobkyňou v odvolaní uvádzaný argument, že v prípade odlišného posúdenia predbežnej otázky, by išlo o dôvod na povolenie obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., je v danom prípade irelevantný, nakoľko riešenie otázky dôvodnosti obnovy konania nie je odvolací súd oprávnený v tomto konaní riešiť.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu podľa ust. § 219 ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 17. februára 2010

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth